

væsentlig ere enige om at nære. Det, der skiller os ad, er, om det er rigtigt, som Mindretallet ville, at begynde en Kamp straks om Opnaaelsen af de nævnte Krav. Jeg tror, at man saa staar i Fare for at udsætte Ordningen af de vestindiske Forhold i en uvis Fremtid, og det vil jeg ikke paatage mig Medansvaret for.

Hvad selve Beskatningsforholdene angaar, som det ærede Medlem dvælede længe ved, sympatiserer jeg selvfølgelig ogsaa med Tanken om at faa indført en Formue- og Indtægtskat derovre, for saa vidt det er muligt. Men Udvalget er her ude af Stand til at bedømme, om det er gør ligt, og paa hvilken Maade det er gør ligt. Forholdene ere jo saa forskellige fra Forholdene her hjemme; og hvor meget jeg end paaskønner det Arbejde, der er udført af Kommissionen, savner jeg dog i dens Betænkning et Overblik over Ejendommenes Værdi i Vestindien og et Overblik over Formue- og Indtægtsforholdene derovre. Jeg ser ikke, at vi i vor Lovgivning have nogen Lovregel, som man uden videre kan henvise til og gøre gældende i Beskatningsforholdene der. Det vil kræve et Forarbejde at faa det nødvendige Overblik, saa at man kan komme til en Beskatning, hvorved man ogsaa for en Del rammer Formuen og Indtægten derovre. I Princippet er jeg enig med det ærede Medlem og hans Meningsfæller, men jeg tror ikke, det er Tidspunktet nu til at gøre dette Krav gældende, vi udsætte os da, som sagt, for, at der ikke kommer noget ud af det Arbejde, vi her ønske at fremme.

Jeg har i et enkelt Spørgsmaal indtaget et Særstandpunkt overfor Flertallet. Det er ikke noget Principspørgsmaal, thi det angaar kun Størrelsen af den Styrke, der i Form af et Gendarmerikorps skal forrette Polititjeneste paa Øerne for Statens Vedkommende. Der er her en Gradsforskel mellem Flertallet og mig. Jeg mener, man kan spare en Snes Mand. Det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds henviste før til et Forslag, udarbejdet af et af Kolonialraadene, der endog mente, at man kunde nøjes med 40 Mand mindre — det findes i Kommissionsbetænkningen Side 195 —, og dette Mindretal mener derfor at kunne henholde sig dertil. Jeg er nu gaaet en Mellemvej mellem Ministerens og Mindretallets Forslag. Og jeg er bleven bestyrket i min Opfattelse af, at det er forsvarligt at indskrænke sig dertil, ved de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører, der

med mig er enig i, at jo større et Gendarmerikorps, vi sende derover, des mindre vil det kommunale Politi blive, som Øerne selv skulle etablere og afholde Udgifterne til. Jeg er ikke tilfredsstillet med, at Udvalget har indført en Bestemmelse om, at Loven om Gendarmerikorpset skal revideres indenfor et Tidsrum af 6 Aar; thi bliver man ikke enig om en saadan Revision, bliver det staaende, vi her vedtage, og vedtage vi nu det foreslaaede, er jeg noget tilbøjelig til at tro, at det vil have sine store Vanskeligheder at komme til et andet Resultat. Det, vi vedtage her med Hensyn til Gendarmerikorpsets Størrelse og dets Opgave, vil formentlig blive det bestaaende i alt Fald i lang Tid, ogsaa ud over de 6 Aar, som ere Revisionsfristen.

Naar jeg har stillet Forslag om at reducere Styrken, er det ikke alene, fordi jeg mener, at det af mig foreslaaede er tilstrækkeligt til at fyldestgøre Opgaven, men jeg er i det hele taget meget betænkelig ved at sende unge Mennesker over for at besørge Polititjeneste paa de vestindiske Øer. Nogen Styrke skulle vi have derovre, det er nødvendigt, som Forholdene foreligge, men jeg ønsker for disse unge Menneskers egen Skyld, at Tallet maa blive saa lille som muligt. Der skal jo noget af en Eventyrers Lyst og Natur til at rejse her fra og tage Tjeneste i 3 Aar derovre. Med det Klima og det Kaseringsystem, der findes derovre, staa de unge Mennesker Fare for at blive mere eller mindre demoraliserede. Derfor ønsker jeg Styrken saa lille som muligt, og derfor har jeg med Glæde tiltraadt Forslaget om, at de, der opføre sig godt, faa, naar de forny deres Engagement over de 3 Aar, en betydelig Lønforhøjelse samt Ret til at gifte sig, og hvis de gifte sig, Kvartergodtgørelse og Lov til at bo udenfor Kasernen. Ad den Vej er der jo nogen Mulighed for at skabe et fastere Politikorps under bedre Former end det, der tidligere er skiteret, og kunde man skabe et saadant fastere Politikorps, hvis Medlemmer til Dels havde Familie og vare bosiddende udenfor Kaserne, vilde det være i de unge Menneskers særlige Interesse.

Jeg kan ikke billige det Angreb, det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (J. J. Jensen) rettede paa Udvalget, fordi vi ikke have sat Lønnen højere for de menige Gendarmere. Det forekommer mig bedre, som Flertallet foreslaar, at stille dem i Udsigt, naar de have tjent 3 Aar og ikke ønske at tjene længere, at faa